

[Mejdahl]

SF's ændringsforslag kan vi slet ikke støtte, fordi de indskrænker mulighederne for landbrugerhvervet i en helt uhørt grad i forhold til den nugældende landbrugslov.

Landbrugsministerens ændringsforslag trækker også i to modsatte retninger. Der er en lempelse med hensyn til samdrift, hvor ejendom nr. 5 nu kan være flere ejendomme, men maksimalt 30 ha, men der er også en kraftig opstramning, når begrebet bedrift erstattes af ejendom. Det vil fremme tendensen til sammenlægning og færre enheder, og det går jo, så vidt jeg har forstået, imod regeringens egen erklærede politik. Vi er imod det, fordi det skærper kravene til egen jord.

Landbrugsministeren har ved flere lejligheder lovet, at han ville være imødekommende, når vi kom til udvalgsbehandlingen. Det løfte har landbrugsministeren kun indfriet delvis. Landbrugsministeren har orienteret oppositionen, men landbrugsministeren har i sine ændringsforslag ikke taget hensyn til oppositionens ønsker, som har været kendt i en måned.

Jeg synes ikke, at landbrugsministerens ændringsforslag og heller ikke lovforslagets sigte er fremadrettet nok. Jeg tror ikke, at det er det, der skal til, for at landbruget med loven som ramme kan stå distancen i den hårde konkurrence, som vi uvægerligt møder.

Der var mindst to hensyn, som gav anledning til, at landbrugsloven skulle tages op til revision. Det første var hensynet til begrebet at bygge sig til jord, og det andet hensynet til besætningsstørrelserne. De to hensyn har vi forsøgt at have for øje i de ændringsforslag, vi har stillet, og så er vi gået de skridt videre, som vi følte skulle til, for at landbrugsloven kan indfri de forventninger, som erhvervet berettiget har til loven.

Alt i alt en landbrugslov, som nok opfylder regeringspartiernes mål, men som slet ikke opfylder Venstres mål, som jeg har nævnt dem, og som de står beskrevet i betænkningen. Det er derfor, at vi stemmer som annonceret, at vi kun stemmer for, hvis vi får ændringsforslagene godkendt; ellers stemmer vi imod lovforslaget ved tredjebehandling.

Gade (SF):

Jeg skal på SF's vegne opfordre til, at man støtter den lange række af ændringsforslag, som SF har stillet, og så vil jeg meddele, at SF

vil stemme imod de forslag, som Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets medlemmer har stillet.

Og for nu at forebygge spørgsmål om SF's synspunkter i spørgsmålet om tillægsjord vil jeg sige, at man jo kan opstille forudsigelser om, hvordan sådan en lovbestemmelse kommer til at virke, og gennemtænke forskellige scenarier. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at SF har skiftet standpunkt med hensyn til scenarier og hvordan lovforslaget vil virke, og dér vil jeg så citere en tidligere statsminister, som sagde, at man har et standpunkt, indtil man tager et nyt. SF har taget et nyt standpunkt, og det står vi ved, og derfor stemmer vi imod de forslag, som er stillet her af Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet. Det er altså, fordi vi er kommet til den konklusion, at det rent faktisk er rigtigere bestemmelser på det punkt omkring tillægsjord end det, som ligger i forslaget her fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet.

Niels Højland (FP):

Det er klart, at landbrugsloven er en stor og vigtig lov både for landsognene og i særdeleshed også for landbruget og dem, der skal arbejde med den til daglig.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Henrik Dam Kristensen, var inde på her fra talerstolen, at Fremskridtspartiet har haft uendelig stor indflydelse på de ændringsforslag, som foreligger her. Vi er i Fremskridtspartiet af den opfattelse, at vi har strakt os utrolig langt, ikke alene for at få en landsbrugslov, som så mange som muligt var enige om, men også for, at man ikke skulle kunne sige, at Fremskridtspartiet bare står derude og råber på fløjen.

Der sker bl.a. det, at fortrinsstillingen til opkøb af jord bliver udvidet i den landbrugslov, som bliver lavet nu; der er ikke noget, der som den fortrinsstilling har været kim til kiv og spektakel i landsognene, når en fortrinsstilling er blevet gjort gældende.

Det har vi set i en sag, som har kørt igennem nu snart 8 år i Plejbjerg, hvor en familie gjorde deres fortrinsret gældende ifølge den gældende lov. Den, der skulle afgive jorden, brugte alle mulige krumspring, fordi han ikke ville afgive de jorder; så kan man så diskutere, om det var rimeligt eller ej, men loven var trods alt sådan, at han skulle det. Og det viser netop, hvad